

[Morten Lange.]

går den igennem i detaljer, vil vi kunne finde talrige bidrag til belysning af, at dette er rimeligt.

En af de vigtige opgaver udføres af Falcks Redningskorps; jeg har omtalt det i min fremsættelsestale som et monopoliseret privatforetagende. Det er vistnok rigtigt, for det er et organ af den slags, som monopolrådet plejer at tage stilling til. Der er så godt som ingen konkurrerende foretagender; man har forsøgt at lave et lille et, og det led strådslen. Jeg tror, det er et af de områder, hvor vi i hvert fald under udvalgsbehandlingen alvorligt bør overveje, om ikke det mindste skridt, man kan foretage, vil være at gøre Falck-Zonen til en koncessioneret virksomhed, så det offentlige i langt højere grad har indsigt med dens dispositioner, og samtidig at virksomheden har et øget ansvar for, at disse dispositioner er udført tilstrækkelig godt. Som sagt, jeg har ikke kritiseret Falcks mobilitet, den synes at være god, men jeg har alligevel indtryk af, at det er et område, hvor vi trænger til en koordinering og en offentlig indsigt, og det skulle det være muligt at få.

Hvad angår spørgsmålet om styrken, har jeg vaklet noget med hensyn til, hvor højt tallet skulle sættes, og jeg har i og for sig haft nogen tendens til at ansætte et tal, der var højere end 5.000. Jeg har den opfattelse, at det er en af de ting, vi kan se på i udvalget. Jeg har udmærket været klar over, at man har den såkaldte, jeg tror, den hedder § 31-uddannelse i civilforsvaret, som i nogen grad svarer til det, jeg har tænkt mig her. Den mandskabsdækning, jeg forestiller mig, når man lægger stampersonellet og det månedsuddannede personel sammen, har sigtet efter at være noget større eller i hvert fald på højde med det antal, vi nu har til mobilitet, men man må vel nok se sådan på denne opgave, at næppe noget almindeligt parti her vil kunne komme med en præcis opgørelse af behovet; det er en opgave, hvor ministeriet kan give os nogle fornuftige svar, og tallet kan i høj grad forhandles.

Jeg er glad ved, at ministeren også er opmærksom på, at den lange tjenestetid for en del af civilforsvarspersonellet og også

det lidt militære tilsnit måske er noget, som der var grund til at se på. I det hele taget har jeg den opfattelse, at det går, som det så tit går, når man fremsætter et forslag, som giver en temmelig vidtrækkende ramme for en opbygning, der skal være generel og virkelig give et nyt sigte: at man selvfølgelig ikke får det hele; det er vi ikke forvænt med, det venter vi ikke, men jeg tror, vi får lejlighed til at se på en lang række punkter, hvor vi kan få gennemført fornuftige reformer. Jeg håber, at den udvalgsforhandling, vi skal have om sagen, vil vise sig at få et sådant produktivt forløb. Det var ikke godt, om vi benyttede den til at grave os ned i hver sit beskyttelsesrum og regnede med, at så holdt det nok; det er et af de områder, hvor vidsyn er overordentlig meget sikrere end cementserede standpunkter.

A. C. Normann: Jeg er ganske enig med den højtærede indenrigsminister i, at der må være disciplin også i dette korps, og jeg håber ikke, den højtærede minister har opfattet mine bemærkninger sådan, at jeg i den henseende ønskede at bringe en opløsningstilstand ind i civilforsvaret. Jeg har blot peget på det; jeg synes, det er i civilforsvarets interesse også i forhold til dets stilling i befolkningen, og der er jo også disciplin på andre arbejdspladser. Det er der vel formentlig inden for Røde Kors, inden for redningskorpsene, inden for redningsskibene, inden for politiet, uden at det af den grund behøver at gå ud over effektiviteten. Med hensyn til politikorpset ved den højtærede indenrigsminister bedre besked end nogen anden i denne sal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.